

Forslag til folketingsbeslutning om normeringerne på daginstitutioner.

Fremsat den 8. september 1975 af *Wilhelm* (VS), *Steen Folke* (VS),
Kurt Hansen (VS) og *Sigsgaard* (VS).

Folketinget opfordrer regeringen til at tilbagekalde de nye normeringsregler for daginstitutioner, som skulle have været gældende fra 1. april 1976, og dermed at tilbage-

kalde de afskedigelser, som er varslet til denne dato, samt til at ophæve ansættelsesstoppet for daginstitutionerne.

Bemærkninger til forslaget.

Regeringens alternative spareplan for daginstitutionsområdet, som et flertal tilsluttede sig i foråret, indebærer mere end en halvering af vikarbudgettet og derudover nedlæggelse af ca. 3.600 heltidsstillinger.

Da mange af disse stillinger er besat ved halvtidsansættelse, betyder det, at mere end 5.000 mennesker derved gøres arbejdsløse.

Dette sker angiveligt for at spare 87 mill. kr. på de offentlige budgetter, mens den reelle besparelse er langt mindre, hvis der i det hele taget er nogen besparelse. Når udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse og tabet af indkomstskat trækkes fra, er der ikke mange millioner tilbage af den besparelse.

Det er simpelt hen økonomisk vanvid at kaste mere end 5.000 mennesker ud i arbejdsløshed for at spare nogle få millioner samtidig med, at det planlægges at pumpe hundreder af millioner kroner ud i håb om, men uden sikkerhed for, at skabe beskæftigelse for måske en snes tusinde.

Men langt tungere end de økonomiske argumenter vejer det dog, at denne „besparelse“ har så alvorlige og så langtrækkende skadevirkninger, fordi den rammer udviklingsbetingelserne for titusinder af børn, hovedsagelig i 0-6 års alderen.

Samtidig med, at man er parat til i blinde at udpump milliarder af kroner for at give de privatkapitalistiske virksomheder større lyst til at producere, uden hensyn til *hvad* de producerer, så forhindrer man de ikke-privatkapitalistiske daginstitutioner i at „producere“ blot nogenlunde gode udviklingsbetingelser for børnene, blot for at spare nogle skaldede millioner.

Det siger ikke så lidt om værdinormerne i det kapitalistiske samfund.

Som yderligere begrundelse for at tilbagekalde personalenedskæringerne på daginstitutionerne skal nævnes, at forårets panikbeslutning på adskillige punkter har vist sig at bygge på falske forudsætninger.

For det første glemte man — hvilket VS påviste allerede i foråret — at indregne den såkaldte konsekvensbesparelse i 1976-77. Som udviklingen er gået, tyder alt nu på, at den vil være mindst lige så stor som i 1975-76, og at forglemmelsen derfor resulterer i en dobbeltbesparelse på mindst 45 mill. kr. svarende til, at der fyres mindst 2.000 flere end nødvendigt for at opfylde vedtagelsen.

For det andet har det vist sig, at forudsætningen om, at nedskæringerne alene skulle svare til lørdags-